

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΙΧΝΗΛΑΣΙΑ
«ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ»

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ (1976-2016)

1. Το ιστορικό της ανεγέρσεως του Ιερού Ναού

Ο αοίδιμος φιλόμουσος και λόγιος γόνος της Κομοτηνής, Στίλπων Κυριακίδης, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, σε ομιλία την οποία εκφώνησε, κατά την 9^η Μαΐου του 1951, στην Κομοτηνή, ετόνισε μεταξύ άλλων και τα εξής : *«Πρέπει να φυλάσσονται επιμελώς και να μελετώνται αι τοπικαί πηγαί, όπως είναι τα λείψανα παλαιών κτισμάτων, οι τάφοι και αι επιγραφαί, αι εκκλησίαι και αι μοναί, τα ποικίλα έγγραφα τα αποκείμενα εις τα αρχεία των Μητροπόλεων, είτε και εις τας χείρας ιδιωτών, αι τοπικαί παραδόσεις, αι φερόμεναι εις το στόμα του λαού, τα τοπωνύμια και τα παντοία γλωσσικά και λαογραφικά στοιχεία»*. Ο δε πανεπιστημιακός Καθηγητής Νικόλαος Κ. Μουτσόπουλος σε ομιλία του, κατά την 9^η Μαΐου του 1989, στην Κομοτηνή, επεσήμανε διδακτικά : *«Τα κτίσματα δεν είναι μηχανές που εξυπηρετούν τη λειτουργία της κατοίκησης, όπως υποστηρίζουν οι ματεραλιστές. Αντίθετα αποτελούν μια μικρογραφία του σύμπαντος , μια μικρή Εκκλησία όπου εν αυτή ενοικεί ο Θεός. Πρέπει να μεριμνήσουμε, να αναστηλώσουμε, να στερεώσουμε όλες τις παλιές μας ερειπωμένες Εκκλησίες... είναι έργα των χεριών των προγόνων μας, αποτελούν ιερές παρακαταθήκες.»*

Επόμενοι τοις λόγοις των δύο ως άνω λογίων μεγάλων πανεπιστημιακών Διδασκάλων δια της γραφής ταύτης ιχνηλατούμε ιστορικώς τα περί της ενορίας του Ιερού Ναού του Αγίου Στυλιανού Κομοτηνής, ο οποίος αποτελεί το «Ιερόν Κέντρον» στις πάλαι ποτέ λεγόμενες «νέες εργατικές κατοικίες» της Κομοτηνής λόγω της επετειακής συμπληρώσεως τεσσαράκοντα ετών από το σημαντικό πνευματικό γεγονός των σεπτών εγκαινίων της Εκκλησίας αυτής.

Η επετειακή ιστορική εκκλησιαστική ιχνηλασία γυρίζει πίσω σαράντα και πλέον έτη εγείροντας μνήμες και ενθυμίσεις για πρόσωπα και γεγονότα, αγώνες και αγωνίες, ανύστακτες και άοκνες προσπάθειες μπολιασμένες με την ελπίδα της πίστεως για την ανέγερση του σεμνοπρεπούς και κατανυκτικού Ιερού Ναού του Αγίου Στυλιανού Κομοτηνής. Η ιστορική γραφή ένεκα τιμής και ιερού χρέους γυρίζει πίσω και σταματά στα τέλη της δεκαετίας του 1960, όταν η ελληνική πολιτεία ανήγειρε στην περιοχή πέραν του Γενικού Σισμανόγλειου Νοσοκομείου Κομοτηνής και ΝΑ της πόλεως τις λεγόμενες «νέες εργατικές κατοικίες», οι οποίες κατά τις αρχές της δεκαετίας του 1970 απετέλεσαν τον αναπτυσσόμενο οικιστικό πυρήνα για την ίδρυση, εντός της πόλεως, της νέας ενορίας της Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής.

Επειδή όμως στην περιοχή δεν υπήρχε ενοριακός ναός και οι νέοι ιδιοκτήτες των εργατικών κατοικιών εκκλησιάζονταν στην πλησιέστερη προς αυτούς Εκκλησία της ενορίας του Αγίου Γεωργίου Κομοτηνής, που όμως ευρίσκετο σε αρκετά μεγάλη απόσταση, απευθύνθηκαν στον τότε Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής Τιμόθεο Ματθαϊάκη (1954-1974) υποβάλλοντας το αίτημα για την ανέγερση, έστω και μικρών διαστάσεων,

Ιερού Ναού προκειμένου να εξυπηρετούνται οι ανάγκες των κατοίκων του νέου αστικού οικισμού της περιοχής αλλά και για να ιδρυθεί νέα ενορία.

Ο αοίδιμος Μητροπολίτης Τιμόθεος, σύμφωνα με την προφορική μαρτυρία του Πρωτοπρεσβύτερου π. Σταύρου Σπορική, στενού συνεργάτου του τότε Μητροπολίτου, είχε σκεφθεί την ανέγερση νέου ενοριακού ναού στην περιοχή και πριν ακόμη την υποβολή του σχετικού αιτήματος των ευλαβεστάτων κατοίκων του νέου οικισμού, οπότε πάνυ ασμένως έκαμε δεκτό το αίτημά τους.

Η ένθεος φλόγα για την ανέγερση του νέου ναού κατέκαιε και πυρπολούσε την καρδιά του Μητροπολίτου Τιμοθέου και των νέων κατοίκων αλλά δεν είχε βρεθεί το κατάλληλο οικόπεδο όπου θα ανεγείρετο η Εκκλησία, παρόλο που η όλη περιοχή ήταν επίπεδη και πεπληρωμένη από τους λεγόμενους «μπαχτσέδες», ήτοι λαχανόκηπους, τους οποίους καλλιεργούσαν οι Κομοτηναίοι. Επειδή όμως «*τα αδύνατα παρά τοις ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστίν*» (Λουκ. 18,27), ευρέθησαν τελικώς οι δυο “συγκυρηναίοι” για την από κοινού άρση του Σταυρού του Μητροπολίτου Τιμοθέου και των φιλοχρίστων κατοίκων του νέου οικισμού ώστε να επιτευχθεί η ανέγερση της πολυποθήτου Εκκλησίας, και δεν ήταν άλλοι από τους ευλαβεστάτους Κομοτηναίους αδελφούς Δημήτριο και Κωνσταντίνο Καΐκα, οι οποίοι έχοντας υπό την ιδιοκτησία τους στην περιοχή ένα «μπαχτσέ», απεφάσισαν και κατόπιν συνεννοήσεως με τον Μητροπολίτη Τιμόθεο, εδώρισαν το έτος 1973 «*εις μνήμην των γονέων*» τους το σχετικό οικόπεδο στην Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής προκειμένου να ανεγερθεί επ’ αυτού η νέα Εκκλησία. Τούτο μαρτυρείται στην εντοιχισμένη αφιερωματική επιγραφή, όπου αναγράφεται : «*Δωριταί Οικοπέδου Οικογ. Δημη. και Κων/νου Καΐκα εις μνήμην των γονέων Αθανασίου και Μαρίας Καΐκα 1973*».

Η ονοματοδοσία του νέου ναού, όπως επιμαρτύρει σχετικώς ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Σταύρος Σπορικής, απασχολούσε τον Μητροπολίτη Τιμόθεο, ο οποίος αφού συνεσκέφθη με τους συνεργάτες του στην Ιερά Μητρόπολη, απεφάσισε, αποδεχόμενος και την σχετική εισήγηση του π. Σταύρου Σπορική, να ανεγείρει την εκκλησία επ’ ονόματι του Αγίου Στυλιανού του Παφλαγόνος, προστάτου των παιδιών, επειδή μάλιστα δεν υπήρχε άλλος ενοριακός ναός επ’ ονόματι του Αγίου αυτού σε καμμία άλλη ενορία της Ιεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής. Αφού λοιπόν είχαν αποφασισθεί και συμφωνηθεί όλα, η θεμελίωση του νέου ιερού ναού έλαβε χώρα την 12^η Σεπτεμβρίου του 1973, όπως καταγράφεται στην εντοιχισμένη σχετική επιγραφή : : « *Ιερός Ναός Αγίου Στυλιανού εθεμελιώθη υπό του Μητροπολίτου Μαρωνείας Τιμοθέου τη 12.9.1973*»

Οι εργασίες ανοικοδομήσεως του ναού άρχισαν με γοργούς ρυθμούς κατ’ αρχάς από τον Μητροπολίτη Τιμόθεο, ενώ μετά από την μετάθεσή του, κατά μήνα Μαΐο του 1974, στην αρτισυσταθείσα τότε Ιερά Μητρόπολη Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας, συνεχίσθηκαν και ολοκληρώθηκαν από τον διάδοχο αυτού, νεοεκλεγέντα Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής Δαμασκηνό (1974-2012), ο οποίος ετέλεσε τα σεπτά εγκαίνια της νέας Εκκλησίας, κατά την 14^η Νοεμβρίου του 1976, όπως τούτο μαρτυρείται στην εντός του νάρθηκος του ιερού ναού εντοιχισμένη σχετική επιγραφή, όπου αναγράφεται : « *Ιερός Ναός Αγίου Στυλιανού Κομοτηνής ενεκαινιάσθη υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής Κου Κου Δαμασκηνού τη 14.11.1976*».

Άξιο μνείας εν προκειμένω είναι το γεγονός ότι για την ολοκλήρωση της ανεγέρσεως του Ιερού Ναού, ανύστακτες και άοκνες υπήρξαν οι προσπάθειες των μεγάλων ευεργετών και δωρητών του οικοπέδου, Αδελφών Καΐκα, οι οποίοι εν συνεχεία προσέφεραν και

σχετική οικονομική προς τούτο ενίσχυση, καθώς και ορισμένων άλλων προσώπων, όπως του ιεροψάλτου Αποστόλου Βλαχόπουλου, του Προδρόμου Τεπερίδη, του Δημητρίου Παπαδημητρίου, οι οποίοι δεόντως και αξιοχρέως μνημονεύονται παρακάτω.

2. Η Αρχιτεκτονική του Ναού

Όσον αφορά την αρχιτεκτονική του ιερού ναού, όπως τον αντικρίζει σήμερα ο προσκυνητής, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι είναι παρηλλαγμένη λόγω των κατά την διετία 2004-2006 εργασιών επεκτάσεως της Εκκλησίας. Το βασικό αρχιτεκτονικό σχέδιο του ιερού ναού είναι τρίκλιτη κεραμοσκεπής Βασιλική της οποίας το κεντρικό καμαροσκεπές κλίτος είναι υπερυψωμένο σε σχέση με τα δύο πλάγια κλίτη και στο βορειοδυτικό άκρο του δεσπόζει καλαίσθητο υψηλό τριώροφο Κωδωνοστάσιο του οποίου ο κομψός θόλος, κατά τις οικοδομικές εργασίες των ετών 2004-2006, κεραμοσκεπάστηκε. Ο αρχικός ναός είχε στενόμακρο εσωτερικό νάρθηκα, ο οποίος κατόπιν των έργων επεκτάσεως της Εκκλησίας φαίνεται σήμερα ενσωματωμένος, αν και διακρινόμενος, στον κυρίως έσω ναό με τον οποίο επικοινωνεί δια της αρχικής θύρας που υπήρχε από της κατασκευής του και στο εσωτερικό αριστερό (βόρειο) άκρο του έχει διαμορφωθεί το κατασκευαστικό μικρό Παρεκκλήσιο της Παναγίας της Παντανάσσης.

Οι οικοδομικές μεταβολές στο αρχιτεκτονικό σχέδιο του αρχικού ναού επήλθαν κατά την διετία 2004-2006, κατόπιν αδείας και ευλογίας του τότε Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής Δαμασκηνού με τις εργώδεις και ακάματες προσπάθειες του Ιερατικού Προϊσταμένου του ναού, Αρχιμ. π. Αλεξάνδρου Γκατζή και με την φιλόθετη συνδρομή και στήριξη των ευλαβών ενοριτών και λοιπών προσκυνητών, εστιάζονται στην επέκταση του ναού κατά την βόρεια και νότια πλευρά του με την προσθήκη των δύο εκατέρωθεν νέων κεραμοσκεπών κλιτών, οπότε σήμερα ο ναός έχει την μορφή πεντάκλιτης Βασιλικής, καθώς και με την κατά την δυτική πλευρά του επέκταση του δια της προσθήκης ευρύχωρου κεραμοσκεπούς τρίθυρου εσωνάρθηκος από τον οποίο ο ευλαβής προσκυνητής εισέρχεται μέσω της αρχικής άλλοτε κυρίας δυτικής εισόδου του ναού στον αρχικό πρώτο εσωνάρθηκα και δι' αυτού στον κυρίως ναό.

Η επέκταση του ναού κατέστη συν τω χρόνω επιβεβλημένη λόγω της πληθυσμιακής αυξήσεως της αρχικώς μικράς ενορίας λόγω της ανοικοδομήσεως στην ευρύτερη λεγόμενη περιοχή των Αμπελοκήπων και των νεωτέρων εργατικών κατοικιών του Κικιδίου, αλλά και της αθρόας προσελεύσεως προσκυνητών από άλλες ενορίες, οπότε αφενός μεν εξασφάλισε το ευρύχωρον και συνάμα δια των νέων μεγάλων παραθύρων και θυρών, το ευήλιον του κυρίως ναού, αφετέρου δε έδωσε την δυνατότητα ο αρχικός και επ' ονόματι του Αγίου Στυλιανού αφιερωμένος αυτός ναός να είναι σήμερα τρισυπόστατος, επειδή στα δύο πρόσθετα κλίτη κατεσκευάστησαν αντίστοιχα με την διαμόρφωση κατ' ανατολάς δύο κογχών ιερού βήματος και τα δύο ιερά παρεκκλήσια, ήτοι στο μεν νότιο επ' ονόματι των Αγίων Πάντων και στο βόρειο επ' ονόματι των Αγίων Τεσσαράκοντα Οσιοπαρθενομαρτύρων, τα οποία εγκαινιάσθησαν το έτος 2006 υπό του Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής Δαμασκηνού, όπως μαρτυρεί η εντοιχισμένη στον εξωτερικό νέο δυτικό τοίχο της προσόψεως του ναού επιγραφή, όπου αναγράφεται : « *Ιερός Ναός Αγίου Στυλιανού, Αγίων Τεσσαράκοντα Οσιοπερθενομαρτύρων και Αγίων Πάντων Κομοτηνής. Η επέκταση του Ιερού Ναού ενεκαινιάσθη υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ.κ. Δαμασκηνού την 17^η Ιουνίου 2006*». Άξιο μνείας είναι το

γεγονός ότι την αρχιτεκτονική μελέτη για την επέκταση του ναού προσέφερε ως δωρεά ο Κομοτηναίος Πολιτικός Μηχανικός κ. Δημήτριος Λουρίκας.

Ο εισερχόμενος στο εσωτερικό του κυρίως ναού ευλαβής προσκυνητής παρατηρεί τον σύμμετρο διαχωρισμό του στα αρχικά από της ανεγέρσεώς του τρία κλίτη με την τοξοτή κιονοστοιχία, η οποία αποτελούμενη εκατέρωθεν από δύο κίονες με περίτεχνου φυτικού διακόσμου κιονόκρανα και δύο πεσσούς στηρίζει την οροφή του ναού. Επί των σχεδόν τριγωνικών επιφανειών που διαμορφώνονται υπεράνω των δύο εκατέρωθεν τοξοτών κιονοστοιχιών και προς την έσω πλευρά του κεντρικού κλίτους εικονογραφούνται εντός κυκλικού δίσκου, ανά δύο, οι Τέσσερις Ευαγγελιστές. Στο υπερυψωμένο κεντρικό κλίτος η εσωτερική οροφή είναι καμαροσκεπής (θολωτή) ενώ στα δύο πλάγια και χαμηλότερα κλίτη η οροφή είναι ημικεκλιμμένη.

Η επικοινωνία από τον κυρίως αρχικό τρίκλιτο ναό προς το νότιο πρόσθετο κλίτος όπου ευρίσκεται το Παρεκκλήσιο των Αγίων Πάντων γίνεται με τρία καμαροσκεπή ανοίγματα επί του αρχικώς άλλοτε εξωτερικού νοτίου τοίχου του ναού και στο βόρειο πρόσθετο κλίτος όπου ευρίσκεται το Παρεκκλήσιο των Αγίων Τεσσαράκοντα Οσιοπαρθενομαρτύρων με ένα καμαροσκεπές άνοιγμα επί του αρχικώς άλλοτε εξωτερικού βορείου τοίχου του ναού, τα οποία διαμορφώθηκαν μεταγενέστερα, κατά τις εργασίες επεκτάσεως της Εκκλησίας. Στο δε Ιερό Βήμα, το οποίο είναι σχετικά υπερυψωμένο σε σχέση με το δάπεδο του κυρίως ναού, οριοθετείται από τον κυρίως ναό με ανάγλυφο γύψινο τέμπλο, το οποίο φέρει φυτικό διάκοσμο και διάφορα γεωμετρικά σχήματα κυρίως στα θωράκια και στις λοιπές επιφάνειες εκατέρωθεν της Ωραίας Πύλης. Οι εικόνες του τέμπλου είναι οι αρχικές και ιστορήθησαν από τον Κομοτηναίο Αγιογράφο Κωνσταντίνο Προυσανίδα ενώ οι Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ στις δύο θύρες του τέμπλου και ο ένθρονος Αρχιερέυς στον Δεσποτικό θρόνο εφίλοτεχνήθησαν από τον Αγιογράφο Ιωάννη Πιστικό. Από δε τις μικρές φορητές εικόνες του λεγομένου «Δωδεκαημέρου» που βρίσκονται στο άνω μέρος του τέμπλου, άλλες αγιογραφήθηκαν από τον Ιωάννη Πιστικό και άλλες από τον Κωνσταντίνο Προυσανίδα. Η σημερινή γενικότερη αισθητική άποψη του τέμπλου οφείλεται στον Κομοτηναίο Δημήτριο Παπαδημητρίου, ο οποίος εργάστηκε άοκνα προσθέτοντας γύψινα διακοσμητικά και τον κατάλληλο έγχρωμο καλλωπισμό στον υπόλοιπο διάκοσμο με τέτοιο τρόπο ώστε κάθε άλλο παρά γύψινο να δείχνει το τέμπλο. Σε αυτόν οφείλεται και η προσθήκη των περιτέχνων κιονοκράνων που κοσμούν τόσο τους, ανά δύο, εκατέρωθεν κίονες των τοξοτών κιονοστοιχιών, όσο και τους δύο πεσσούς επί του δυτικού τοίχου του κυρίως ναού.

Στο κεντρικό κλίτος του ιερού ναού και προ του σολέα δεσπόζουν οι αρίστης βυζαντινής τεχνοτροπίας αγιογραφημένες ιερές εικόνες των Αγίων Τεσσαράκοντα Οσιοπαρθενομαρτύρων και των Αγίων Πάντων, οι οποίες εφίλοτεχνήθησαν από μοναχές της Ιεράς Μονής Παναγίας του Έβρου Μάκρης, που ιστόρησαν επίσης και τις εικόνες στο τέμπλο του κάθε Παρεκκλησίου.

Το τρίκογχο Ιερό Βήμα με την ευρύχωρη και υψηλότερη κεντρική αψιδωτή κόγχη πλαισιώνεται από τις δύο εκατέρωθεν μικρότερες κόγχες της Ιεράς Προθέσεως και του Διακονικού. Σήμερα, ύστερα και από την κατασκευή των δύο πρόσθετων εκατέρωθεν κλιτών και κογχών είναι πεντάκογχο, όπως μπορεί να το παρατηρήσει εξωτερικά ο προσκυνητής βλέποντας τις επί του ανατολικού τοίχου του ναού κόγχες. Η δε αρχικώς αγιογραφημένη στην αψίδα της κόγχης του Ιερού Βήματος «Πλατυτέρα των Ουρανών» έχει

πλέον καλυφθεί και επ'αυτής δεσπόζει σήμερα η νέα ιστορημένη «Πλατυτέρα των Ουρανών» στο πλαίσιο της από το έτος 2016 συντελουμένης συνολικής αγιογραφήσεως του ναού κατόπιν πρωτοβουλίας και μερίμνης του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος, ο οποίος από της ενθρονίσεώς του μεριμνά γενικότερα για τη λειτουργική βελτίωση και καλαισθησία όλων των ιερών ναών της Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής, όπως και εν προκειμένω σε συνεργασία με τον προϊστάμενο του ναού, Αρχιμ. π. Αλέξανδρο Γκατζή, ο οποίος επιποθεί και την ανέγερση καταλλήλου αιθούσης εντός του οικοπέδου του ιερού ναού προκειμένου να λειτουργήσει ως Πνευματικό Ενοριακό Κέντρο για τις ποικίλες πνευματικές δραστηριότητες της ενορίας, όπως είναι οι κατηχητικές συναντήσεις, η πραγματοποίηση ομιλιών, η προβολή ταινιών θρησκευτικού-πνευματικού περιεχομένου κ.ά.

3. Η Ενοριακή και Ποιμαντική Οργάνωση του Νέου Οικισμού

Η ενοριακή οργάνωση του οικισμού των «νέων εργατικών κατοικιών» του Αγίου Στυλιανού πραγματοποιήθηκε με απόφαση του Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής Δαμασκηνού κατά το έτος 1977 , αλλά ο ναός λειτουργούσε και προ της τελέσεως των επισήμων εγκαινίων ως τρόπον τινά Παρεκκλήσιο, το οποίο υπήγετο στην ενορία του Αγίου Γεωργίου Κομοτηνής και οι Ιερείς που τελούσαν τις θείες λειτουργίες και ήταν επιφορτισμένοι με τον αρχικό ευπρεπισμό του ναού, όπως την κατασκευή του ιερού τέμπλου, τον στοιχειώδη και αναγκαίο εξοπλισμό του, την επίπλωση κ.ά., ήταν ο τότε προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Κομοτηνής Πρωτοπρεσβύτερος π. Σταύρος Σπορίκης και ο συνεφημέριός του Πρωτοπρεσβύτερος π. Μιχαήλ Ιγνατάκης, οι οποίοι συνεπικουρούνταν στο όλο έργο τους από τους φιλοτίμους και ευλαβεστάτους ενορίτες του νέου οικισμού.

Η ίδρυση της ανεξάρτητης νέας ενορίας του Αγίου Στυλιανού, αφού προηγουμένως οριοθετήθηκε η έκταση της δικαιοδοσίας της, συνέπεσε με την τοποθέτηση του τότε νεοχειροτονηθέντος Ιερέως π. Βασιλείου Χαδήρογλου, μετέπειτα και μέχρι σήμερα προϊσταμένου του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κομοτηνής, ως του πρώτου εφημερίου της ενορίας, ο οποίος ως Πρόεδρος συγκρότησε επισήμως σε σώμα και το πρώτο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, το οποίο αποτελούσαν οι : Απόστολος Βλαχόπουλος ως Αντιπρόεδρος, Πρόδρομος Τεπερίδης ως Γραμματέας, Φώτιος Παπουτσής ως Ταμίας και Ευάγγελος Φελάνης ως Σύμβουλος. Το μέλη του πρώτου Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της ενορίας υπό την καθοδήγηση του πρώτου εφημερίου π. Βασιλείου Χαδήρογλου εδαπανήθηκαν και αναλώθηκαν με τις νυχθημερόν αδιάλειπτες προσπάθειες και την εργατικότητα τους προκειμένου να καταστήσουν τη νέα Εκκλησία λειτουργική και απολύτως εξοπλισμένη και ευπρεπισμένη, όπερ και εγένετο.

Οι Ιερείς, οι οποίοι υπηρέτησαν στην διακονία του Ιερού Ναού και της ενορίας είναι : Ιερέυς π. Βασίλειος Χαδήρογλου (1977-1979), Ιερέυς π. Νικόλαος Ανέστης (1979-1983), Ιερέυς π. Πέτρος Παπαβασιλείου (1983-1984), Ιερέυς π. Θεόδωρος Σπορίκης (1984-1985), Ιερέυς π. Εμμανουήλ Στεφανίδης (1985-1989), Ιερέυς π. Δημήτριος Τρέσαλος (1989-1990) και μέχρι σήμερα ο μακροβιότερος εφημέριος του ναού Αρχιμ. π. Αλέξανδρος Γκατζής (1990-σήμερα), ο οποίος και προ του διορισμού του στην ενορία του Αγίου Στυλιανού, μετά των Ιερέων π. Δημητρίου Τρέσαλου (νυν εφημερίου του Ιερού Ναού της του Θεού Σοφίας Κομοτηνής) και π. Ιωάννου Πανταζή (νυν εφημερίου του Ιερού Ναού Αγ. Δημητρίου Υφαντών) διακονούσαν στο ναό εκ περιτροπής και κατά περίπτωση.

Επί των ημερών του σημερινού εφημερίου ο ναός άλλαξε ολοκληρωτικά μορφή καθώς με την θεία αγάπη προς το εν γένει ενοριακό και ποιμαντικό έργο του και τον ναό, όπως και με την ανυστερόβουλη και δωρεάν βοήθεια των εκάστοτε Επιτρόπων και Κυριών της ενορίας, παρά τα πενιχρά έσοδα της Εκκλησίας, επιτελέσθησαν σε χρόνο σύντομο η επέκταση του ιερού ναού, η αλλαγή των κωδώνων με την κατάλληλη ηλεκτρική εγκατάσταση, η αλλαγή της επιπλώσεως, η αγιογράφησή του καθώς και πολλά άλλα με τη συνδρομή και ενίσχυση επώνυμων και ανωνύμων ευεργετών, δωρητών και συνδρομητών.

Οι Ιεροψάλτες, οι οποίοι διακόνησαν το Ιερό Αναλόγιο του Ιερού Ναού είναι : ο πρώτος Ιεροψάλτης, Καθηγητής Μουσικής, Ηλίας Περδίκης (1976-1978), ο επί μακράν σειρά ετών Φώτιος Αρβανίτης και ο από το 1995 έως σήμερα Χαράλαμπος Κασμερίδης. Το Ιερό Αναλόγιο διακόνησαν εκ περιτροπής και κατά περίσταση οι Ιεροψάλτες Δημήτριος Δημάδης, Χαράλαμπος Κνάβας και ο αείμνηστος Απόστολος Βλαχόπουλος.

Οι πολλαπλώς και παντοιοτρόπως ενισχύσαντες ως Ευεργέτες, Δωρητές και Συνδρομητές τον Ιερό Ναό του Αγίου Στυλιανού και εν γένει την ενορία είναι οι κάτωθι κεκοιμημένοι :

A. Μεγάλοι Ευεργέτες και Δωρητές

Οι Αδελφοί Δημήτριος και Κωνσταντίνος Καΐκα

B. Οι Ευεργέτες, Δωρητές και Συνδρομητές

Περβανάς Ιωάννης (Επίτροπος), Ξενοδοχίδης Αθανάσιος (Επίτροπος), Παπαδημητρίου Δημήτριος (Επίτροπος), Κοτζαμπάσης Κωνσταντίνος (Επίτροπος), Λιαντζουράκης Εμμανουήλ, Κυριακή Καράμπαμπα, Ιερέυς Πέτρος Παπαβασιλείου, Ιεροψάλτης Νικόλαος Κασμερίδης, Ιεροψάλτης Ιωάννης Καμπουρίδης, Ιωάννης Σιδηρόπουλος (Επίτροπος). Τα δε ονόματα των ως άνω κεκοιμημένων Μεγάλων Ευεργετών, Ευεργετών, Δωρητών και Συνδρομητών, κατόπιν αποφάσεως του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου είναι αναγεγραμμένα «εις μνήμην αιώνιον» και «ένεκα τιμής» στις επί της οροφής αγιογραφημένες παραστάσεις του Ιερού Ναού. Τέλος και τω Θεώ δόξα

«Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν».

Ο ευλαβώς γράψας

Ιωάννης Ελ. Σιδηράς

Θεολόγος - Εκκλησιαστικός Ιστορικός – Νομικός

Εν Κομοτηνή, Μηνός Νοεμβρίου 26, Σωτηρίου Έτους 2016